

Het is zondagmiddag
Zondag in het zuiden
Niets aan de hand
Gods klokken beluiden
De hoeren in hun ledikant
De dames zijn gaan slapen
In hun eigen dromenland

Zus staat nog wat te gapen
En opent haar deur
De zon die doet zijn best
Kruipt naar binnen
In zondagse kleur
En de geur is goed
Het ruikt naar koffie

Het eerste bier
Staat op de toog
Het is zondagmiddag
En zo is het maar net
Bier is er zat
De koffie wordt gezet
De gasten staan te springen

De lente kan beginnen
Toch doet april wat ze wil
zet zelfs de tijd even stil
In café Centraal in Besoyen
Zal het vriezen
Zal het dooien
Wachtwoord waalwijk

Lullen en geen gezeik
En zeker geen flauwekul
Hoewel wè wolluks gewauwel
Of eigengeraaid Borruks gezever
Zodanig gebed in zondagse tijd
Alsmede serieus gesauwel
Door wil gaan voor kwaliteit

De gasten staan te springen
De show mag gaan swingen
"If you be my Dixie chicken
I'll be your Tennessee lamb"
een vogel uit het paradijs
Schuift aan, gesoigneerd bewijs
Van het niveau van deze show

Schilderachtig Baardwijk
wordt vertegenwoordigd
Door het bestuur van de v.v.
Laat ze lullen, laat ze zeiken
Laat hun taalkundig gewicht
Ons meenemen, ons verrijken
Mij klaar laten komen in een meester-gedicht

Volksclub uit waalwijk-oost
Op bezoek in het hol van de leeuw
Waar RWB-ers worden getroost
Voetbalclub van een eeuw
Negentig jaar
is ook bejaard
Met pril elan, witwasacties

en een lied uit Besoyen
Gaat Borruk nog even verder klooien
De toiletjuffrouw van RKC
Doet haar behoefte
Naar behoefte
In kakdozen en geslachtloze Dixie-potten
Treurigheid troef

Hoe dichterbij Dord
Hoe rotter het wordt
Wie piest er naast de pot
Een leven als God
In Frankrijk
Of als vogel
In het paradijs

Vijftien jaar
standplaats waalwijk
Charmant, diplomatiek eigenwijs
Regisseur van de openbare orde
Zelfs Ti-Ta tovenaars geworden
Paradijsvogel poldermodel
Bloemen gegeven worst gekregen

Dit was het dames en heren
Meer moest het niet vandaag
Blijft de eeuwige vraag
Hadden we ze scherper kunnen scheren
Harder pakken in die kraag
Afpellen laag voor laag
Verder stigmatiseren

Laten we aan u, het publiek
U mag er mee doen wat u gelieve
U mag er mee doen wat u wil
U was gast, wij hadden ze
Gaat heen en vermenigvuldig u
Gaat heen en in harmonie
Vat er nog een en gaat dan heen